Perquè tots hem fracassat, una nova estratègia per la N-II.

Opinió | 07-05-2012 | 09:22

Fa unes setmanes la SER-Radio Girona va fer un programa especial sobre l?estat vergonyós de la N-II al seu pas per les comarques gironines. Recordo que el divendres de la setmana anterior em van enregistrar una petita entrevista que devia servir per algun tall de veu del programa.

Allí ja vaig apuntar algunes de les idees que vull desgranar més detalladament en aquestes línies. Vaig veure un twit del programa amb una frase d?Alfons Petit, periodista, que deia: ?La N-II és un fracàs de tots els parlamentaris gironins a Madrid, més enllà de l?esforç que hi hagin posat?. La frase invita a la reflexió i a la revisió de la utilitat de la feina feta. Si un es posa a la defensiva, pot començar a reivindicar l?interès i la feina feta per uns i el desinterès i la feina no feta per uns altres.

Però aquest no és el camí encertat. Les persones, i ara més que mai amb la crisi econòmica, valorem les coses pels seus resultats concrets. I en aquest sentit, tots hem fracassat, tots els parlamentaris gironins a Madrid. L?Alfons Petit tenia raó. Aquestes últimes setmanes m?he reunit amb diversos col?lectius que després d?expressar la frustració per l?estat de la N-II, m?han preguntat: ?que podem fer?, què hem de fer tots junts??. També és cert que la nostra societat a vegades se?n recorda de Santa Bàrbara quan trona i ara que la situació econòmica és francament delicada és quan alguns proposen alliberar l?AP-7 pels camions (quina cosa difícilment passarà).

M?ho podria estalviar però ho escriuré: algunes vegades m?he sentit i alguns ens hem sentit bastant sols o poc acomboiats quan hem plantejat la vergonya de la N-II en temps de més bonança. Vull recordar que en l?últim any i mig un grup de veïns de la Selva han tallat tres cops la N-II un dissabte al matí en acte de protesta. I que si no ho han fet més cops ha estat perquè cada vegada hi havia menys persones. Jo hi vaig ser els tres cops, en un cantó. On eren els milers de gironins irritats amb la N-II? Som tan mediterranis que a vegades amb un parell de desfogaments verbals contra el govern de torn i els polítics, hom ja queda descansat.

I continua capcot suportant una situació extrema. No hem estat, com a ciutadans de les comarques gironines, prou sistemàtics i encertats per capgirar l?estat de les coses a la N-II. Prou obstinats i amb prou encert en l?orientació del dard. Confesso les meves limitacions i la meva frustració en aquest camp: amb l?acció política i parlamentària no n?hi ha prou. Fa poques setmanes, ordenant

papers, vaig trobar el ?gran pacte? CiU-PSOE de l?anterior legislatura després de la interpel?lació al ministre José Blanco i la votació en el Ple d?una moció expressament referida a la N-II (per primer cop en trenta anys!).

Era l?última setmana d?abril de 2010 i per unanimitat el Congrés votava que abans de finalitzar l?anterior legislatura estarien en obres els tres trams sud de la N-II, des de Caldes de Malavella fins a la Tordera. La ironia em va pujar als llavis amb aquell paper a les mans. Insisteixo: amb tot el que hem fet, no n?hi ha prou. Apunto algunes propostes i també alguns errors per definir una nova estratègia per la N-II:

1- No existeix un lobby gironí en defensa de la N-II davant el govern central- Cada cop que sorgeix una nova notícia sobre accidents mortals, incompliment de terminis, pressupostos insuficients, obres cancel?lades... Tots els ciutadans de les comarques gironines ens irritem, alguns fem declaracions, pronunciaments, acords de corporacions locals, consells comarcals i diputació, editorials de diaris, portades cridaneres. Però tot això rellisca als alts funcionaris del Ministeri de Foment que no els hi arriba ni l?alè del nostre emprenyament. Amb tot això no vull dir que els parlamentaris no hàgim fet la nostra feina: cada cop que el tema és recordat al ministre de Foment o quan ho vam plantejar en un debat de política general al propi president del Govern...tot això ajuda a treure del ?clot local? i a ?globalitzar? la vergonya de la N-II. Però ho hem fet poc i malament.

2- Notícia global- En la societat del fast food informatiu, només unes quantes notícies aconsegueixen ser instal?lades com a ?temes de fons?. Mai hem aconseguit col?locar la N-II com un tema de tot Catalunya ni un tema de l?Estat. Quan vaig arribar a Madrid ja sentia a parlar de las ?Bárdenas Reales de Navarra? (uns terrenys de Defensa) i els tossuts navarresos no n?han deixat de parlar ni un sol dia i s?ha instal?lat com una notícia global. Els mitjans gironins, ara més que mai, tenen aliances amb mitjans de comunicació de més enllà de la nostra demarcació per ?globalitzar? la vergonya de la N-II. En les tertúlies de ràdio, en els programes televisius, en els editorials...els que prenen decisions han de notar l?alè mediàtic al clatell. I això avui no passa.

3- Front comú polític- De la mateixa manera que el plus de pressió sobre el poder executiu crec que ara correspon a la societat civil (sumada a la feina parlamentària) crec que podem fer molt més en el front polític comú. Avui les comarques gironines tenim dotze parlamentaris a Madrid (deu per elecció directe, dos per designació del Parlament de Catalunya). A qualsevol país seriós els pressupostos són lleis que s?han de complir. Ara, el mes de juny, entrarà en vigor un nou pressupost que preveu 16 milions d?euros per un tram de la N-II.

Segurament al Senat el govern hi injectarà alguna partida més. Hem de controlar conjuntament, tots els parlamentaris, l?execució de les partides pressupostaries de la N-II. En altres temes, cadascú tindrà les seves prioritats però en aquest hem d?actuar junts i hem de denunciar incompliments junts.

Fuente: JORDI_X
Autor: JORDI_X